

Pasa Hassan - rezumat II

Hassan îl zărește pe Mihai în fruntea romanilor, făcându-și drum prin mulțimea pagana. Lupta este inversunată, spaima cuprinde oameni și animale, iar Sinan este și el înfricosat.

Văzând situația, deși departe de câmpul de luptă, Pasa ordonă trimiterea în câmpul de luptă a tuturor forțelor, dar Mihai ghicește intențiile adversarului său și pleacă împreună cu câțiva osteni, spre oastea otomană în care bagă panică prin faptele sale de vitejie. Acum Hassan este cuprins de mirare, dar și de teamă, încât nu știe dacă ceea ce vede este vis sau realitate.

Voievodul roman se apropie de Pasa și îi cere să se înfrunte, dar acesta îngrozit de impetuozitatea lui găsește ca unică soluție lasitatea și fuge disperat. Teamă este atât de mare în imaginația turcului, încât urmaritorul său capătă dimensiunile unui urias, și de aceea la o nouă provocare, Hassan fuge mai disperat exteriorizându-și teama prin gesturi și prin fizionomie.

Pasa ajunge în culmea disperării, deoarece dorind să înainteze cât mai repede spre taberele proprii, își pierde turbanul și își sfășie hainele, căci are senzația că îi împiedică înaintarea. Spaima de moarte îi se citește pe față, dar ajunge la taberele proprii, unde spahii îi sar în ajutor, iar beii îi împartasesc lasitatea.

Comparatie între balada populară și balada cultă

Balada cultă a apărut și s-a dezvoltat ca specie literară, sub influența baladei populare. De aceea ea are, în general, aceleași caracteristici ca cea populară, existând însă și unele deosebiri.

Ambele tipuri de baladă sunt opere epice în versuri, de mică întindere, în care sentimentele sunt exprimate în mod indirect, dar balada cultă are un autor cunoscut și transite prin scris, pe când autorul baladei populare este anonim, creația transmitându-se pe cale orală, din generație în generație, cunoscând mai multe variante.

Cele două tipuri de baladă pot aborda teme comune. În cele două balade, acțiunea este simplă, lineară, desfășurată pe un singur plan. În ambele tipuri de baladă, acțiunea este prezentată, gradat, ascendent, respectând momentele subiectului, iar în cea cultă dinamica desfășurării acțiunii este mai pronunțată.

Personajele baladei sunt puține, fiind prezentate în antiteză. Hiperbola, ca modalitate de caracterizare a personajelor, este prezentă în ambele tipuri de baladă, pentru că autorii scot în evidență astfel însușirile deosebite ale personajelor, dar în cea cultă elementele fantastice lipsesc. Prezența elementelor fantastice în cea populară se explică prin continuitatea cu basmul.

Personajele baladelor sunt personaje exponențiale deoarece reprezintă interesele unei întregi categorii și devin veritabile simboluri.

Balada cultă se apropie de cea populară prin formă, temă și structură ei., prin antiteză dintre personaje și prin folosirea hiperbolei, dar se diferențiază prin dinamica acțiunii și prin absența personajelor fantastice. Toate aceste asemănări sunt dovezi covârșitoare ale faptului că balada cultă și-a găsit modelul în cea populară.